

קָבֵץ

שיחות מוהרא"ש

הפורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מתוך
הנחל נובע מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקון
העדרים, להתחזק בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

אשר נשמעו מפי קדשו של כבוד קדשת

מֶרֶן מוהֲרַא"ש שְׁלִיט"א

בעניני העבודה הנפלאים השייכים אל

שַׁבַּת שְׁלֵאֲחֵר פֶּסַח

ויצא לאור לקראת שַׁבַּת פְּרֻשֵׁי קְדוּשֵׁי תשע"ד

על ידי חסידי ברסלב

עיר תפארת ירושלים תובב"א

שַׁבַּת נֶאֱדָר פֶּסַח

מנהג חסידים לאפות חלות בצורת מפתח

מוהרא"ש נ"י דבר אודות מנהג ישראל, אשר יסודתו בתררי קדש, שהשבת הראשונה שאחר פסח נקראת בפי חסידים "שליסל שבת" (שבת מפתח), ולכבודה נוהגים לאפות חלות מיוחדות, שעליהן צורת מפתח, או ששמים מפתח בתוך החלה, ומכנים אותן "שליסל חלות". וכונת המנהג הזה לרמוז על המפתח של פרנסה שהיא בידו של תקדוש ברוך הוא, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (תענית ב ע"ב): 'שלאשה מפתחות הם בידו של תקדוש ברוך הוא, ואחד מהם המפתח של פרנסה'; עין שם, כי מיד אחרי חג הפסח אנחנו מחזקים עצמנו באמונה שלמה וחזקה, שכל פרנסתנו תלויה אך ורק בידו של תקדוש ברוך הוא, ומבקשים ממנו יתברך שיפתח לנו הפתח של פרנסה, ותמשך לנו פרנסה בשפע לכל השנה בלה.

אכילת מצה - אכילת מן ריחנית לגמרי

כי הנה בשבעת ימי חג הפסח תקדושים, זכינו ואכלנו רק מצה, שהיא מאכל עליון וקדוש מאד, שאינו מגשמיית עולם הזה כלל, כי הוא פעין אכילת מן, שהוא "לחם מן השמים" (שמות טו, ד), מאכל המלאכים, ואינו מזון גשמי כלל, אבל מיד אחרי פסח, חוזרים לאכל לחם גשמי, וכבר צריכים לפתח הפתח של פרנסה בהרחבה גדולה (עין בספר תקדוש אוהב ישראל לקוטים, מעגון זה).

בשמתעורר חיוב לאכול פת מתעורר עת רצון של שפע פרנסה
והנה בימי החול שאחרי פסח, אין מן החיוב לאכול פת דוקא, אבל
בהגיע שבת ראשונה שאחרי הפסח, יש חיוב לאכול פת לכבוד סעדת
שבת קדש, ולבצע על לחם משנה, וצריכים לקיים אותו עם לחם גשמי,
לשם מצות הבורא יתברך שמו, ולכן צריכים לקבל אז מפתח הפרנסה
מיד הקדוש ברוך הוא, כדי שיהיה לנו מזון בשפע גדול כל השנה בלה.
ועל כן אופים החלות לכבוד שבת זאת בצורה של מפתח, להזכיר
לנשמות ישראל על דבר זה, שאז חוזרים אל מזון גשמי, והזמן מסגל
מאד לבקש על פרנסה בשפע לכל השנה בלה, שמישבת זאת, עד חג
הפסח לשנה הבאה עלינו לטובה, לא יחסר לנו מזון לעולם ועד, רק
יהיה לנו שפע קדש תמיד, כי דיקא מישבת נשפעים כל ההשפעות,
ובכו דאיתא בזהר הקדוש (יתרו פה ע"א): 'כל ברכאן דלעילא ותתא
ביומא שביעאה תלויין' וכל הברכות שלמעלה ולמטה תלויות ביום
השבת, ואשרי המנצל שבת קדש זאת עם רצונות וכסופים, ותפלות
ובקשות אל השם יתברך, שיהיה לו שפע קדש תמיד, ואז לו יחסר לו
שום דבר כלל.

